Kirkenyt

Medlemmer af Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum samt Hjælpeforeningens, Unge Pigers og Primarys hovedpræsidentskaber deltog i lederskabsmødet i januar.

Verdensomspændende oplæring fremhæver hjælpeorganisationerne som støtter

Adam C. Olson, Church Magazines

I en verden, hvor den traditionelle familie er under angreb, har Kirkens hjælpeorganisationer til formål at støtte familien i at føre de enkelte medlemmer til Kristus, hørte lokale ledere ved Kirkens tredje verdensomspændende lederskabsmøde den 10. januar 2004.

Transmissionen, som præsident Gordon B. Hinckley præsiderede over, blev sendt til ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne i 76 lande og på 56 sprog. »I kan kun se dem, der er forsamlet i jeres egen kirkebygning,« sagde præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum under sin velkomst til mødet. »Der er lignende forsamlinger … i over 5.000 andre bygninger i 76 lande. Så det er virkelig en forsamling af hellige fra hele verden.«

Mødet fokuserede på organisationerne Hjælpeforeningen, Unge Piger og Primary. Undervisning af ledere i Unge Mænd og Søndagsskolens organisationer sendes senere. Hæfter og DVD'er med udsendelsen sendes til ledere i hele verden.

Udfordringer for familien

Præsident Gordon B. Hinckley og præsident James E. Faust, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, fremhævede familiens betydning og advarede mod truslerne for dens overlevelse i vor tid.

»Der er ingen, som behøver at fortælle os, at vi lever i en vanskelig tid i verdens historie,« sagde præsident Hinckley. »Standarderne falder overalt. Intet syntes at være helligt mere … Den traditionelle familie er under angreb … Vi arbejder i Kirken meget hårdt for at holde dette onde tidevand tilbage.«

Præsident Faust citerede nogle statistikker, som viser en verdensomspændende stigning i udsættelse af indgåelse af ægteskab og en stigning i antallet af papirløse ægteskaber, skilsmisser og fødsler uden for ægteskab. Statistikkerne peger endvidere på, at børn værdsættes mindre. På verdensplan ender godt 25 procent af alle graviditeter med abort.

»De udfordringer, som familierne står overfor i dag, er mange og store. Vore familieforhold har behov for enhver beskyttelse, som kan tænkes,«

sagde præsident Faust. Hjælpeorganisationerne og præstedømmet skal støtte familien i at styrke den enkelte mod verdens onder.

Hjælpeorganisationer og præstedømmet

Formålet med Kirkens hjælpeorganisationer samt deres funktion og interne arbejde og deres forhold til præstedømmet stod i rampelyset under resten af mødet.

»Den grundlæggende rolle og formålet med Kirkens hjælpeorganisationer er at være med til at så et vidnesbyrd om Jesus Kristus og evangeliet og få det til at vokse,« sagde ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum.

Ældste Scott forklarede, hvordan hjælpeorganisationerne virker under præstedømmets ledelse og advarede mod at erstatte familien som den vigtigste støtte for opbygning af vidnesbyrd. Han bad lederne i hjælpeorganisationer om at sætte deres lid til Åndens vejledning.

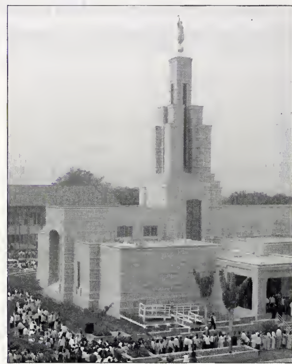
Bonnie D. Parkin, præsidentinde for Hjælpeforeningen, Susan W. Tanner, præsidentinde for Unge Piger, og Coleen K. Menlove, præsidentinde for Primary, understøttede ældste Scotts belæring. »Vi har en hellig opgave med at hjælpe [alle] med at komme til Jesus Kristus. Det er vores mission,« sagde søster Parkin. I deres taler brugte de videoindslag og kommentarer til at vise, hvordan ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne bør samarbejde, og hvordan hjælpeorganisationernes præsidentskabsmøder bør ledes.

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, som talte fra Filippinerne, fremhævede præstedømmeledernes rolle med at føre tilsyn med hjælpeorganisationerne. »Alle, som arbejder i hjælpeorganisationerne, skal have håndspålæggelse for at få myndighed til at lede og undervise i Guds rige … De præstedømmeledere, som præsiderer over hjælpeorganisationerne, skal lede og føre tilsyn med deres arbejde.« I sin tale nævnte han eksempler på, hvordan præstedømmets og hjælpeorganisationernes ledere bør arbejde hånd i hånd.

Transmissionen af det næste verdensomspændende lederskabsmøde er fastsat til lørdag den 19. juni 2004. ■

Tempelbyggerier skrider frem i hele verden

Præsident Gordon B. Hinckley indviede i januar templet i Accra i Ghana og genindviede i februar templerne i São Paulo i Brasilien og Anchorage i Alaska. Derudover er der bekendtgjort placering af det nye tempel i Rexburg i Idaho. Indvielsen af templet i København i maj foregik efter redaktionens afslutning. Pr. 1. april 2004 havde kirken 118 templer i funktion. Derudover er yderligere ti bekendtgjort eller under opførelse. Den næste planlagte tempelindvielse er templet på Manhattan i New York i juni.

FOTO: LINDA LEEPER

Templet i Accra i Ghana blev indviet den 11. januar 2004.

Præsident Hinckley indvier templet i Accra i Ghana

Templet i Accra i Ghana, som var åbent for offentligheden fra den 3.-20. december 2003, blev søndag den 11. januar 2004 indviet af præsident Gordon B. Hinckley ved tre sessioner. Også søster Marjorie Hinckley, ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum samt ældste Sheldon F. Child, H. Ross Workman og R. Conrad Schultz fra De Halvfjerds samt medlemmer af Det Vestafrikanske Områdepræsidentskab overværede indvielsen.

»Dette hus og de ordinancer, som vil blive forrettet heri, er et svar på bønner fra dem, som vil blive velsignet ved at have et helligt tempel hos sig, samt deres tjeneste og arbejde,« sagde præsident Hinckley i indvielsesbønnen. »Vi beder dig, kære Fader, om at anerkende dette dit hellige hus som en gave fra dit taknemmelige folk. Beskyt det ved din mægtige hånd mod naturens rasen og menneskers vanhelligelse. Må alle, som ser det, betragte det som Herrens hus, helliget Herren.«

Præsident Hinckley sagde ifølge et interview i *Deseret Morning News*, at templets indvielse markerer »en ny dag i Vestafrika,« i opfyldelsen af manges håb og drømme. Under sit besøg i Afrika deltog præsident Hinckley desuden i en kulturfestival arrangeret af de hellige i Ghana og besøgte Ghanas præsident, John Agyekum Kufuor.

Templet, som er bygget udelukkende af afrikanske materialer, har facade af granit fra Namibia, gulve af afrikansk granit samt træværk af afrikansk træ. Det er indrettet med håndlavede tæpper og møbler, originale kunstværker samt et enestående mosaikvindue. I det største rum er der plads til 80 personer. De første missionærer kom til Ghana i 1978.

Templet i São Paulo i Brasilien

Godt 25 år efter at templet i São Paulo i Brasilien, det første tempel i Sydamerika, blev indviet, blev det genindviet den 22. februar 2004 efter gennemgribende istandsættelse. En statue af englen Moroni var den eneste udendørs ændring på det knap 5000 m² tempel efter den 16 måneder lange lukning.

Indvendigt blev der tilføjet rum for gæster, som ikke deltager i tempelordinancer, et venteværelse for brudepar, omklædningsrum for tempeltjenere samt et beseglingsværelse. Kirkesalen samt beseglingsværelserne blev udvidet. Cafeteriet og en ventesal for de unge blev moderniseret, og der er opsat en mosaik over Frelseren i Amerika.

90 procent af alle de anvendte materialer er brasilianske, lige fra tekstiler til mahogni og granit. En stor del af møblerne, som er fremstillet af Walter Spat, den første stavspræsident i Sydamerika, er blevet istandsat.

Lokale sidste dages hellige optrådte under en særlig festlighed den 21. februar på Pacaembu Stadion, som har plads til 50.000.

Præsident Hinckley præsiderede ved den eneste indvielsessession, som blev sendt til alle 185 stave i hele Brasilien. »Vi beder dig udøse velsignelser over dit folk på hele jorden, over alle, som vandrer i tro og dyd for dig,« bad præsident Hinckley. »Åbn himlens vinduer og udøs velsignelser over dem. Skænk dem din beskyttelse og omsorg. Beskyt dem mod den flod af synd, som synes at skylle ind over verden. Indgyd lykke, glæde og fred i deres hjerte samt tryghed i deres hjem.«

I Brasilien er der desuden templer i Porto Alegre og Recife, som begge blev indviet i 2000, samt et i Campinas, som blev indviet i 2002. Der er ligeledes bekendtgjort opførelse af et tempel i Curitiba.

Templet i Anchorage i Alaska

Præsident Hinckley genindviede

FOTO: LYNN HOWLETT

Templet i Anchorage i Alaska er blevet udvidet for at imødekomme områdets medlemmers behov.

søndag den 8. februar 2004 templet i Anchorage i Alaska efter en udvidelse til næste det dobbelte areal, fra 630 til 1100 m^2.

»Rør folk i dette tempeldistrikt med dit Helligånd, og indgiv dem ønske om at bruge denne smukke bygning for at udføre din guddommelige vilje,« sagde præsident Hinckley i indvielsesbønnen. »Må de finde stor glæde i at komme her. Må det være en fredfyldt havn fra verdens bekymringer og jag, et tilflugtssted fra deres travle tilværelse. Må de i deres tjeneste her blive opløftet, og må de få en vision af noget af din guddommelige vilje.«

Der var åbent for offentligheden fra den 27.-31. januar 2004. Templet blev indviet første gang i 1999 og var et af de første små templer, der blev bekendtgjort af præsident Hinckley i 1997.

Templet betjener 27.000 medlemmer i syv stave i Alaska i USA samt et distrikt i Nordvestcanada. Istandsættelsen af templet påbegyndtes i april 2003. Der er bl.a. tilføjet et ekstra ordinanceværelse, vaskeri, omklædningsrum for henholdsvis mænd og kvinder, en ventesal samt kontorlokaler.

Templet i Rexburg i Idaho

Sidste dages hellige i Rexburg i Idaho i USA forbereder sig til at få et tempel, som vil knejse på »Rexburg Hill« syd for BYU i Idaho. Det nye tempel, som blev bekendtgjort i december 2003, skal ligge i det sydvestlige hjørne af gadekrydset 7. South og 2. East. Der forelå inden redaktionens afslutning endnu intet tidspunkt for påbegyndelse af byggeriet.

Kirken har i øjeblikket to templer i Idaho, et i Idaho Falls, som blev indviet i 1945, og et i Boise, som blev indviet i 1984. Der er over 360.000 medlemmer af Kirken i Idaho.

I Rexburg er der 17.000 indbyggere i fem stave. Derudover er der syv stave på BYU i Idaho, hvor der var tilmeldt 11.000 studerende sidste efterår. ■

Præsident Hinckley besøger hellige i Vestindien og Kap Verde

På vej til og fra indvielsen af templet i Accra i Ghana mødtes præsident Gordon B. Hinckley med hellige i Vestindien og på De Kapverdiske Øer. Sammen med ham var hans hustru, Marjorie, og ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum.

Torsdag den 8. januar 2004, inden indvielsen af templet i Accra, indviede profeten den nye kirkebygning i Basseterre på øen Skt. Kitts i Vestindien og talte til medlemmerne af Skt. Kitts Gren om efterlevelse af de evangeliske principper og om ved lydighed at opnå vished om princippernes ægthed. Ældste Nelson talte om hjemmet og familien som et tilflugtssted og rådede de hellige til at efterleve de evangeliske principper i deres hjem. Lokale embedsmænd var med til mødet, bl.a. Skt. Kitts og Nevis' premierminister, dr. Denzil L. Douglas, som roste Kirken for dens vækst i området.

På vej fra Afrika mødtes præsident Hinckley med 40 medlemmer af Sal Gren under en mellemlanding på øen Sal i Kap Verde (ud for Vestafrikas kyst). Medlemmer og venner samledes i et lokale på flyvepladsen for at høre hans råd. Profeten forsikrede medlemmerne om Herrens kærlighed til dem og bad dem om at bede, studere Mormons Bog, betale

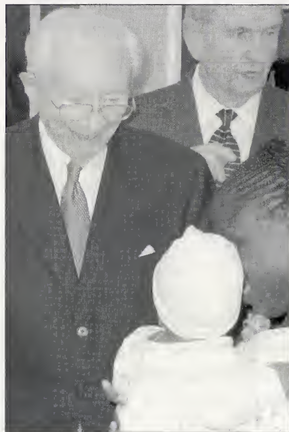

FOTO: CHURCH NEWS

Præsident Gordon B. Hinckley og ældste Russell M. Nelson mødtes med medlemmer af Skt. Kitts Gren i Vestindien.

tiende og fortælle deres venner om evangeliet. Ældste Nelson rådede medlemmerne til at »følge profeten.«

Efter sit besøg i Kap Verde mødtes præsident Hinckley med medlemmer på De Vestindiske Øer, Skt. Thomas, Skt. John og Skt. Croix, Tortola og Puerto Rico og rådede dem til at holde budene og efterleve Jesu Kristi evangelium. ■

Church News har bidraget til denne rapport.

Nyheder

Cyklon rammer stillehavsøer – alle missionærer og medlemmer uskadte

Den tropiske cyklon Heta fejede hen over stillehavsøen Niue nordøst for Tonga den 5. januar 2004 og skyllede 70 huse væk, ødelagde et hospital og gjorde næsten 200 mennesker hjemløse. Ingen af de seks missionærer og 203 medlemmer på Niue kom noget til. Syv familier, som er medlem af Kirken, fik deres hjem fuldstændigt ødelagt, og en kirkebygning i den lille landsby Alofi fik skader, bl.a. knuste vinduer og oversvømmelse.

Medlemmerne blev samlet for at fjerne vand og murbrokker fra Alofi Grens kirkebygning, hvor 20 mennesker søgte tilflugt. Missionærerne ryddede veje og gjorde dem sikre for udrykningskøretøjer. Et lille velgørenhedshold fra Kirkens områdekontor i Stillehavsøerne i New Zealand blev sendt til Niue for at vurdere behovet for hjælp.

Cyklonen Heta ramte også de nordlige øer i Tonga og ødelagde et medlems hus på Niuatoputapu og rev tagene af mange andre huse. Vaipoa Grens kirkebygning i Niuatoputapu tjente som midlertidigt opholdssted for hjemløse familier. Kirkens Servicecenter i Tonga sendte nødhjælp til de hårdt ramte områder. Ingen medlemmer eller missionærer kom noget til.

Luatuanu'u Wards kirkebygning på den samoanske ø Upolu mistede flere klasseværelser, et biskopkontor samt adskillige vinduer, da den blev ramt af en regn og storm. En kirkebygning i Pago Pago i Amerikansk Samoa led mindre skader, da en kokospalme faldt ned i taget.

Teenagere samles til første ungdomskonference i Østmalaysia

Omkring 80 teenagere fra Kuching Distrikt i Østmalaysia var til deres første ungdomskonference i december. De unge fra distriktet havde i flere måneder forberedt sig til at optræde i en varieté ved ungdomskonferencen i 2003. Showet omfattede sang, dans og skuespil, der viste, hvordan de unges kulturelle rødder havde været med til at forberede dem til at modtage evangeliet.

Disse teenagere oplever en bemærkelsesværdig personlig vækst i

FOTO: CHURCH NEWS

Missionærer er med til at rydde op, efter at cyklonen Heta rasede gennem Niue.

takt med udviklingen af programmerne for Unge Mænd og Unge Piger. »Disse vidunderlige unge piger græd glædestårer, da de blev forklaret om programmet for Unge Piger,« sagde Sharon Bray, præsidentinde for distriktets Unge Piger. »De har fået en enorm personlige udvikling.«

Kuching Distrikt i Østmalaysia er et af fire distrikter i Malaysia.

Unge indsamler vintertøj til humanitær hjælp

Elisabeth Liljenquist,
Church Magazines

Adskillige ungdomsgruppers indsats i Kirken i det nordlige Utah og sydøstlige Idaho har resulteret i indsamlingen af 50.000 beklædningsgenstande til Kirkens humanitærtjeneste.

Da Sandra Curtis hørte om det omfattende behov for varmt tøj gennem sin bror, som er på fuldtidsmission i Mongoliet, besluttede laurbærpigen fra North Logans Andet Ward i Green Canyon Stav i North Logan i Utah at hjælpe. Kirkens humanitærtjeneste kan ikke garantere, at indsamlet tøj sendes til specifikke områder. Fordelingen baseres på behov og anmodninger fra præstedømmeledere i området.

Sandra og hendes venner ønskede stadig at samle tøj ind. »Min seminarklasse blev rigtig ivrig,« sagde hun. »De syntes, det var en god idé, især nu midt i juletiden.«

Fire seminarer i nærheden hørte om projektet. Inden 14 dage havde næsten 3.000 elever fra seminarer i det nordøstlige Utah og sydøstlige Idaho indsamlet frakker, vanter, sko, sokker, bælter, dragter, sweatre og tæpper. En elev strikkede huer, en anden kom med sokker og vanter. Andre gennemgik deres garderobe for at finde varmt tøj, der kunne gives væk.

Selv om det var midt i juletiden, samlede eleverne flittigt tøj ind,

FOTO: SHARON BRAY

Unge i Kuching Distrikt i Østmalaysia samles til deres første ungdomskonference.

indtil de fik juleferie. Sidste skoledag var gangene, foyererne og klasseværelserne i Sky View Seminarbygning i Utah fyldt med tøj. Deseret Industries i Logan i Utah indsamlede og pakkede tøjet, som fyldte næsten fire lastbiler.

Kirkens humanitærtjeneste indsamler og sorterer tøj i sine lokaler i Salt Lake City. For at undgå at spilde ressourcer fordeler Humanitærtjenesten det indsamlede tøj baseret på anmodninger fra præstedømmeledere fra hele verden.

Elever ved Sky View Seminary i Smithfield, Utah, pakker poser med tøj skænket til Kirkens humanitærtjeneste.

Kirkemedlem dræbt under jordskælv i det centrale Californien

Marilyn Southam Zafuto, 55 år, fra Paso Robles Andet Ward i San Luis Obispo Stav i Californien blev dræbt den 22. december 2003 under et jordskælv i det centrale Californien.

Søster Zafuto, som var pensioneret skolelærer fra Vernal i Utah, blev fundet sammen med en anden kvinde i ruinerne af et klokketårn fra det 19. århundrede i Paso Robles, en by med 25.000 indbyggere. Flere etager i bygningen kollapsede, og bygningens tag væltede ud over gaden og knuste adskillige biler.

Jordskælvet, som målte 6,5 på Richterskalaen, ramte 32 kilometer vest for Paso Robles ved kystbyen Cambria og kunne mærkes i områder fra San Francisco til Los Angeles. Det var det kraftigste jordskælv i Californien i fire år.

Missionspræsidenten i Ventura Mission i Californien, David J. Henderson, fortalte, at ingen missionærer kom noget til, og at de ved en nylig zonekonference er blevet undervist i sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med jordskælv. To sidste dages hellige familier måtte evakuere deres hjem på grund af fare for sammenstyrtning. På to kirkebygninger i Paso Robles og Morro Bay skulle der foretages mindre reparationer.

Sidste dages hellig soldat dræbt i bagholdsangreb

Stabssergent i den amerikanske hær, Stephen Bertolino, blev den 29. november 2003 dræbt under et bagholdsangreb på sin militærkonvoj i Haditha i Irak. Bror Bertolino fra San Diego 19. Ward i San Diego Østlige Stav i Californien efterlader sig hustru og fire børn. Han blev ved sin begravelse tildelt medaljerne Purple Heart, Bronze Star samt Tapperhedsmedaljen. ■

Museum skal sponsere kunstkonkurrence for børn

Kirkens Museum for historie og kunst opfordrer sidste dages hellige børn mellem 4 og 12 år til at indsende originale kunstværker, som måske bliver udstillet i forbindelse med 200-året for profeten Joseph Smiths fødsel.

Udstillingen *Følg Profeten* varer fra den 10. december 2004 til den 16. oktober 2005. Motiverne kan skildre en hvilken som helst profets liv, lærdomme og erfaringer, lige fra Adam til præsident Gordon B. Hinckley.

Værkerne skal være todimensionelle, ikke større end 28 x 36 cm og kan bestå af alle former for materialer. Barnets navn, alder, adresse samt ward eller gren anføres på bagsiden. Alle kunstværker bliver museets ejendom og returneres ikke. Dommerne, som har indblik i børns kunst, vælger de værker, der skal udstilles. Værkerne skal være museet i hænde den 4. oktober 2004 og sendes til Marjorie Conder, Curator; Museum of Church History and Art, 45 North West Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-3470, USA. ■

Tre-i-en udkommer på rumænsk

Kirken er færdig med en ny tre-i-en-udgave af skriften – Mormons Bog, Lære og Pagter samt Den Kostelige Perle og Guide til skriften – på rumænsk. Medlemmerne kan anskaffe denne udgave via Kirkens distributionscentre eller deres lokale ledere. Der er ligeledes kommet en ny udgave af Mormons Bog på rumænsk.

Det Første Præsidentskab opfordrer medlemmerne til at anskaffe deres egne skrifter til regelmæssigt personligt studium, studium sammen med familien, til kirkemøder og kaldelser. I et brev til områdelederne lover Det Første Præsidentskab, at »når [medlemmer] ved hjælp af bøn lærer og underviser ud fra skrifterne, vokser deres vidnesbyrd, deres kærlighed til familien og andre øges, og deres evne til at tjene andre bliver større, og de får større styrke til at modstå fristelser og til at forsvare sandheden og retfærdigheden«. ■

Retningslinjer og bekendtgørelser

Det Første Præsidentskab har udsendt følgende brev dateret den 27. januar 2004 til præstedømmelederne.

Medlemmers kommunikation med Kirkens hovedsæde

»Medlemmer af Kirken ringer og skriver hele tiden breve til Kirkens hovedsæde om doktrinære spørgsmål og personlige anliggender. Med et stadigt stigende medlemstal er det en næsten umulig opgave for generalautoriteterne personligt at besvare disse henvendelser, og det gør det vanskeligt for Brødrene at varetage de pligter, som de alene har ansvaret for.

Herren har i sin visdom organiseret sin kirke således, at hvert medlem har adgang til en biskop eller grenspræsident samt en stavs-, distrikts- eller missionspræsident, som alle tjener som åndelige vejledere og timelige rådgivere. Vi har den største tillid til disse præstedømmelederes visdom og dømmekraft. Lokale ledere har i kraft af deres kaldelser ret til evnen til at skelne og til inspirationens ånd for at gøre dem i stand til at rådgive medlemmer, som bor i deres område. Derfor bliver korrespondance fra medlemmer for det meste sendt tilbage til deres lokale ledere til behandling. Præstedømmeledere, som har behov for yderligere forklaring på doktrinære spørgsmål, kan på deres medlemmers vegne skrive til Det Første Præsidentskab.

Vi ønsker, at alle medlemmer føler, at de har den støtte og vejledning, som de behøver, men alt skal imidlertid ske i visdom og orden. Vi tror, at både medlemmer og lokale ledere velsignes ved at bede og tale sammen, når de forsøger at løse problemer, der har betydning for dem.« ■

FOTO: DON SEARLE

Templet på Manhattan i New York City kan for mange hellige i New York City nås med undergrundsbanen for to dollars.

Kirken blomstrer i New York City

Don Searle, Church Magazines

New York City er et sted, som tiltrækker besøgende. Til et nadvermøde på Manhattan kan man tale med flere medlemmer og erfare, at de fleste betragter sig selv som midlertidige beboere, som kun er der for at fremme deres karriere.

Men folks holdning til storbyen er ved at ændre sig, siger præsident Brent J. Belnap i New York City Stav, som dækker bydelen Manhattan. Der er flere medlemmer fra andre områder, som er ved at slå sig fast ned og opdrage deres børn i storbyen, og antallet af indfødte new yorkere, som bliver medlem, vokser.

Præsident Belnap og hans hustru, Lorinda, er eksempler på den ændrede holdning. Præsident Belnap er nu seniorvicedirektør og advokat i en afdeling af en international finansvirksomhed og kom til New York for næsten 18 år siden for at læse jura. Efter at være blevet gift med præsident Belnap og boet på Manhattan i fem år mente søster Belnap, at de kun ville bo der midlertidigt. Så en morgen i 1997 vågnede hun og tænkte: »Jeg kan godt lidt at bo på Manhattan. Det er helt i orden, hvis vi bliver boende og opdrager vores børn her og sender dem på mission herfra.« Kort tid derefter blev hendes mand kaldet som stavspræsident.

Michelle Larsen i stavens Inwood Første Ward kommer fra Louisiana og hendes mand fra Maryland. De flyttede til New York City, da søster Larsen, der nu som forsker studerer årsagerne til tuberkulose, var ved at afslutte sin uddannelse. Hendes mand ejer et bogimportfirma. New York City, siger hun, »er et meget venligt sted. Det er en hel masse små kvarterer, der er kædet sammen.« Der findes mange uddannelsesmæssige og sociale muligheder for deres børn. »Vi kan lide storbyens puls. Den er vores hjem.«

Unge sidste dages hellige i New York City er i mindretal på deres skoler, men der findes styrke for dem i Kirken. Ellen Comp, leder af et aften-tv program og medlem af Manhattan Første Ward, siger, at de muligheder, der er i GUF, for hendes børn, er »spændende«. Hun tilføjer, at sidste dages hellige familier på Manhattan dyrker venskaber i wardet og staven for at have en omgangskreds med de samme værdier, især for deres børn. »Vi arbejder på at være venner.«

Skolelærer Ross McDonald fra Inwood Første Ward kommer fra El Paso i Texas og indrømmer at have betænkeligheder ved at lade børn vokse op i storbyen på grund af visse af problemerne på folkeskolerne. Han ser mange forældre i staven finde måder at klare problemer på folkeskolerne, mens andre vælger at sende deres børn på privatskole. Han holder alligevel af at undervise og lader det være op til sin hustru, om hun ønsker at blive boende. Indtil videre gør hun.

Andrea McDonald, som er vokset

FOTO: DON SEARLE

Canal Street Gren (kinesisk) er en af syv nye enheder, der er dannet i New York Stav i New York siden 1990, og staven har nu 12 enheder.

op i forstæderne til Salt Lake City, er kommet til at holde af pulsen på Manhattan. Hun er danser og musiker og siger, at der er flere muligheder, end hun nogensinde havde forestillet sig.

Og der kommet snart et tempel i overetagen på en kirkeejet bygning lige over for Lincoln Center vest for Central Park. Når templet bliver indviet i denne måned, siger søster Larsen, »kan jeg tage linje A i undergrundsbanen og køre ned til 59. gade, stå af og gå hen til templet. Det er helt fantastisk at tænke sig.«

Det vil koste 2 dollars med undergrundsbanen sammenlignet med så meget som 100 dollars at rejse til det nærmeste tempel i Boston i Massachusetts, siger præsident Belnap.

Førhen har en af Kirkens største udfordringer på Manhattan været den verdslige succes blandt medlemmerne, siger præsident Belnap. Mange opnår succes inden for handel, jura eller underholdningsbranchen og trækkes ofte væk fra aktivitet i Kirken. »Men efterhånden som Kirken bliver stærkere, og nu hvor vi får et tempel her, vil vi kunne holde på flere af disse mennesker.«

Medlemmer i fx underholdningsbranchen møder dagligt udfordringer. Sandra Turley, som har spillet den voksne Cosette i *Les Miserables* på Broadway, siger, at disse udfordringer kan man klare. Problemerne opstår, når folk slækker på standarderne for at optræde, siger hun. En optrædende kan på forhånd finde ud af, hvad en rolle vil kræve, og undgå dem der kan kræve, at man går på kompromis.

Da præsident Belnap kom til Manhattan, var der fem kirkeenheder: Fire engelsktalende ward og et spansk. Nu er der 12 enheder i staven, bl.a. to spansktalende ward, ward for både ældre og yngre enlige voksne, en gren i Harlem, en gren for døve samt en lille kinesisk gren, som holder møder på et kontor i Chinatown.

Dolores Zecca fra Manhattan Første Ward blev døbt i 1996 og er et af de lokale medlemmer, som er vokset op i området. Hun er tidligere stavsmissionær og er en af de sidste dages hellige, som er medlem af en komité, der skal forsøge at styrke Kirken i Harlem, hvor en ny kirkebygning snart skal opføres. Et brev fra lokalområdet har rost søster Zecca og Herbert Steed, et medlem af Kirken fra Harlem, for deres arbejde: »Dette er et eksempel på den slags positive forhold mellem mennesker, som vi er begyndt at udvikle og ønsker at fortsætte med.«

Søster Zecca glæder sig til at »kunne tage [i templet], så meget jeg har lyst til.« Hun mindes stadig første gang: »Åh, hvilken følelse!«

Det er en følelse, som hun og andre hellige i New York City håber at genfinde igen og igen. ■

De taler til os i dag

Præsident Monson råder unge voksne til god levevis

Præsident Thomas S. Monson sagde ved et foredrag den 20. januar 2004 til studerende ved BYU, at hvis unge i dag vil sætte tæring efter næring, holde fast i sandheden og finde glæde i at tjene andre, vil det hjælpe dem med at »klare kommende udfordringer« og »hjælpe dem med at opnå den lykke, [de] søger.«

Først advarede præsident Monson de studerende mod at sætte sig i unødig gæld og optage usikre lån. »Bruger I kreditkort, så betal restbeløbet straks. Udskyd ikke jeres afdrag,« rådede han. »Der er visse ting, såsom en bolig i en rimelig prisklasse samt nogle få andre nødvendigheder, som det er acceptabelt at sætte sig i gæld for … Min filosofi er, at vi så vidt muligt ikke skal købe noget, vi ikke har penge til. Spar op til dårlige tider. Undgå den filosofi, at gårsdagens luksus er nuets nødvendigheder.«

Præsident Monson advarede om, hvordan usikkerhed i tilværelsen kan påvirke økonomien. »Mange sætter sig i langfristet gæld, baseret på to indtægter, blot for at erfare at der sker ændringer, folk bliver syge, kvinder får børn, sygdom lammer nogle familier, der indtræffer oversvømmelser og andre naturkatastrofer, og det er ikke længere muligt at betale en termin, der er baseret på to indtægter. Da befinder familien sig i kaos.«

Ingen kan blive ved med at bruge

Præsident Thomas S. Monson

mere, end han tjener og forblive solvent, belærte præsident Monson. Han lovede de studerende, at hvis de sætter tæring efter næring, »uanset størrelsen af jeres næring«, bliver de lykkeligere, end hvis de konstant skal bekymre sig om, hvordan de skal betale den næste regning.

For det andet opfordrede præsident Monson de studerende til at stå fast på sandheden. »Vi er omringet på alle sider af ting, som kan trække os ned,« sagde han. Men, påmindede han de studerende: »Vi har kapacitet til og ansvar for at stå som et bolværk mellem alt, som vi har kært, og syndens fatale besmittelse.« Præsident Monson bad de studerende: »Afsky disse ting, som vil trække os ned. Lad hjertet være rent. Lad os leve et rent liv.«

For det tredje fortalte han, at de, som husker at elske Gud og deres næste »og handler i overensstemmelse dermed«, vil få et godt liv på jorden. Vi kan ikke blot finde glæde over at tjene, sagde præsident Monson, men at tjene er et udtryk for vores kærlighed til Gud og vore medmennesker. »Vi har ansvar for ved det, vi gør, at bevise over for vor himmelske Fader, at vi elsker ham. Shakespeare skrev: ›De, som ikke viser deres kærlighed, elsker ikke.‹«

Præsident Packer råder lærere til at »vaccinere« eleverne

Melissa Merrill,
Church Magazines

Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, talte ved en CES-fireside den 6. februar 2004 om behovet for, at lærere i Kirkens Undervisningssystem hjælper med at »vaccinere« de unge mod verden.

»Dette er en tid med store farer for vore unge,« sagde præsident Packer. Han sagde, at han ikke kender til nogen tid, hvor værre ting har været så bredt accepteret i verden. Dengang var synden lokalt afgrænset, påpegede han, men den har nu bredt sig til hele verden.

Selv om vi står over for en »epidemi« af synd, kan eleverne vaccineres med viden og vidnesbyrd om Jesu Kristi genoprettede evangelium, belærte præsident Packer. Han sagde desuden, at selv om lærerne spiller en vigtig rolle i at styrke de unge, så er de ikke de første, der bør beskytte dem mod verdens veje.

»Herren lægge hovedansvaret herfor på forældrene. Alle de frelsende ordinancer centrerer sig om familien. Troens skjold fremstilles i hjemmet … og afpudses i klasseværelset.«

Efter at have fortalt, hvordan han besluttede sig til en karriere inden for undervisning og fortalte nogle af sine oplevelser som lærer, sagde præsident Packer, at det nogle gange kan virke, som om vi er ved at tabe krigen for at bevare høje moralske, sociale, politiske og intellektuelle standarder. Men, fortsatte han: »Satan kan ikke vinde.«

Præsident Boyd K. Packer

Præsident Packer beskrev, hvordan hele byer før i tiden blev sat i karantæne for at beskytte mod hærgende sygdom, og nævnte hovedtrækkene i den immunitet, det giver at studere standardværkerne som beskyttelse mod åndelig sygdom. Præsident Packer nævnte først nogle af de vigtigste lærdomme, der undervises i, hvorefter han forklarede, at vi har fået adgang til viden om, hvad vi bør gøre.

Han citerede Kristi bøn for apostlene, hvor Frelseren ikke bad for, at de ville blive taget ud af denne verden, men at de ville blive helliget i sandheden (se Joh 17:15-17). Han advarede lærerne mod at være intellektuelle uden at have evangeliet som kerne og mod kun at fokusere på aktiviteter i deres undervisning.

Det synes måske overvældende, men lærere bør ikke nære frygt, sagde præsident Packer. » … for der er flere på vores side end på deres« (2 Kong 6:16). ■

Budskab fra områdepræsidentskabet

Selskabelighed vil altid findes

Profeten Joseph Smith underviste i det følgende princip:

»Samme selskabelighed, som findes blandt os her, skal også findes blandt os der, kun med den forskel, at den dér er forbundet med evig herlighed, hvilken herlighed vi ikke nyder her.«[1]

Vi tror, at »hele menneskeheden, gennem Kristi forsoning, kan blive frelst ved at adlyde evangeliets love og forordninger«[2] og at lykkens guddommelige plan gør det muligt for familieforhold at fortsætte udover graven,[3] hvis man indtræder i præstedømmets orden (hvilket betyder den nye og evige ægteskabspagt).[4]

Den tanke, at vi som familie kan være »sammen for evigt«[5] bør bestemme vore daglige handlinger og opførsel over for dem, som er os nærmest. Hvor er det let at skrive eller tale om, men hvor er det på den anden side vanskeligt konstant at udføre det i praksis. Men det er imidlertid netop familien, som gør det muligt at være opmærksom på, hvordan man opfører sig og at ændre det.

Juleaftensdag sidste år manglede vores 15-årige søn, Fabian, og jeg stadig at købe nogle gaver. Mens jeg skyndte mig for at nå det hele så hurtigt som muligt, syntes han at tage sig rigtig god tid. Da jeg påtalte det for ham, modtog jeg en klar »åbenbaring«.

»Far, vi bør give os god tid, så mor og pigerne har tid til at forberede det hele i ro og mag. Når du er der, så er alting meget mere hektisk, og tingene glider ikke så let. Sådan er du altid, uanset om det er jul, eller om vi skal på ferie, så lad os bare blive lidt længere tid væk.« Det var helt klart tid til at lave om på noget. Hvilken trøst var det ikke at få »bekræftet« af familien ved afslutningen af den juletid, at det var gået meget bedre denne gang, og at der også blev lagt mærke til afgørende forbedringer ved forberedelserne til vores sidste ferie.

Dette er tiden, hvor menneskene skulle berede sig,[6] være barmhjertige, være retfærdige og hele tiden gøre godt.[7] De træk og karaktertræk, som vi udvikler i dette liv, vil blive gengivet senere. Når vi træder ind i den næste verden, vil vi ikke automatisk blive eksemplariske ægteskabspartnere, forældre eller børn, hvis vi ikke har lært at være hensynsfulde og kærlige over for hinanden, mens vi er her. Tålmodighed og villighed til at lære og tilgive hos os alle hjælper os i processen med at udvikle os sammen.

Det kan siges således: »... Så vågn op og gør noget mere end drømme om himmelens borg.«[8] Ophøjelse er fortsættelsen af fylden af familieliv.

Bortset fra nære familiemedlemmer, er der også dem, som vi er bundet til i taknemlighed og venskab. Selskabelighed og venskab vil også fortsætte med at eksistere.

Joseph Smith har sagt: »Venskab er en de største og mest grundlæggende begreber i mormonismen.«[9] Præsident Hinckleys kommentar, at hver eneste nyt medlem har behov for en ven, kan med lethed og i sandhed udstrækkes til alle. Lad os derfor være venner med medlemmerne af vores familie og med medlemmerne i vores ward og med dem, som vi kommer i direkte kontakt med, så at »samme selskabelighed, som findes blandt os her, skal også findes blandt os der ... «. ■

Holger Rakow, andenrådgiver, Det centraleuropæiske områdepræsidentskab.

1. Lære og Pagter 130:2.
2. Trosartiklerne 1:3.
3. Se »Familien: En proklamation til verden.«
4. Se Lære og Pagter 131:2.
5. *Salmer og sange*, nr. 194, »Vores familie kan være sammen for evigt.«
6. Se Alma 34:32.
7. Se Alma 41:14-15.
8. *Salmer og sange*, nr. 143, »Har jeg gjort noget godt.«
9. *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 388.

Præsident og søster Hudson om templet

Vi har netop afsluttet en fysisk og åndeligt udmattende oplevelse med åbent hus og indvielsen af det nye danske tempel i København. Hellige fra Danmark, Sverige og Island, som udgør det nye tempeldistrikt, deltog i de spændende begivenheder, som ledte frem til denne vidunderlige oplevelse – et nyt tempel i vores midte.

Ikke alene de hellige, men også de, som deltog i åbent hus, og alle dem, som er ærlige af hjertet, og som forsvarer sandheden, har følt templets ånd i deres hjerte.

Folk har følt templets ånd, mirakuløse begivenheder er indtruffet, efterhånden som Ånden har rørt ved de enkeltes hjerter og ledt dem til missionærerne, så de også kan tage del i templets velsignelser og ånd. Uden tvivl har mange af Kristi trofaste disciple, som for længe siden er gået til åndeverdenen, i deres bønner inderligt takket for, at der bygges et tempel i deres elskede Danmark. De beder fortsat for, at deres efterkommere vil blive ledt til sandheden, så at de også på stedfortrædende vis kan blive velsignet med templets velsignelser.

Mange af disse vidunderlige ånder vil fortsat være frustrerede over, at ingen har fundet deres levende familiemedlemmer og ikke har gjort noget for at bringe dem evangeliet. Er det muligt, at de befinder sig i jeres lokalsamfund eller er nogen, som I omgås med dagligt?

Templet i København.

FOTO: MISSIONSKONTORET

Præsident og søster Hudson.

Men hvordan kan vi vide, hvem de er? Joseph Smith har sagt: »Det, der hører til Gud, er af stor betydning, og kun tid og erfaring og omhyggelige og vægtige og højtidelige tanker kan udpege og finde det. Dit sind, o menneske, må, *dersom du ønsker at lede en sjæl til frelse*, strække sig lige så højt som til den højeste himmel og søge ind til og gruble over den mørkeste afgrund og evighedens vide udstrækning – du må stå i forbindelse med Gud« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 162).

Højtidelig og kraftig bøn kan sammen med det, som ældste Holland har rådet os til, »sød ligefremhed«, lede os til samt muliggøre store mirakler. Kan I se og føle de velsignelser, som kommer, når I hjælper en sjæl med at komme til Kristus? En sjæl, som gennem templets velsignelser, rækker tilbage i evighederne til sin familie og giver dem mulighed for frelse og forsætter med at påvirke andre i fremtiden. »Og om det skulle ske, at I måtte arbejde hele jeres liv med at råbe omvendelse til dette

folk og kun førte een sjæl til mig, hvor stor skal da ikke jeres glæde være med ham i min Faders rige! Og dersom jeres glæde kan være så stor over en eneste sjæl, som I har ført til mig i min Faders rige, hvor meget større glæde ville I da ikke have, om I kan føre mange sjæle til mig!« (L&P 18:15-16).

Brødre og søstre, Jesu Kristi evangelium er sandt. Det har været en meget stor glæde for os at være her i Danmark og deltage i missioneringen og være i stand til på en eller anden måde at vise vores taknemmelighed for vore forfædre for deres mod og deres ønsker om at følge Kristus og hans profeter. Vi elsker det danske folk og har oplevet stor glæde ved at arbejde sammen med de storslåede missionærer i dette land. Brug dem. De er blevet indsat til at undervise i Jesu Kristi evangelium i dette land. Må evangeliets rigeste velsignelser blive jer til del – det er vores ønske, når vi nu forlader dette land. På gensyn. ■

Præsident Gary M. og Marsha Hudson.

Livets store spørgsmål

Det kan være en stor udfordring at vokse op i verden i dag. Der findes så mange tilbud, og det er ofte svært at sortere de dårlige fra de gode. Skuespillet *Livets store spørgsmål*, som medlemmer fra de to ward i Odense opførte i kirkebygningen i Søborg lørdag d. 24. januar 2004, tager denne problematik op. Stykket viser, hvordan unge medlemmer af kirken, der selv har taget livets store spørgsmål op i deres eget sind og står fast på deres principper, er i stand til at være en inspiration og et holdepunkt for deres jævnaldrene, der ikke selv har disse principper. Ligeledes viser stykket den ro, man får i sit sind ved at tage stilling til livets store spørgsmål: Hvor kommer jeg fra, hvorfor er jeg her, og hvor skal jeg hen?

Livets store spørgsmål er en musical, så derfor kunne tilhørerne på Maglegårds Allé også nyde de meget smukke og spændende melodier skrevet af Carl-Johan Grabe fra Esbjerg Ward. Melodierne hang så godt ved, at publikum kunne synge med på den sidste sang. Orkesteret, som gjorde et fabelagtigt job, bestod af Christian Nielsen fra Fredericia Ward på guitar, Birger Sørensen fra Herning Gren på klaver samt komponisten Carl Johan Grabe på trompet. Sangen blev leveret af skuespillerne samt et lille kor, som alle sang rent ind i hjertet på tilhørerne og udviste stort talent. Der skal lyde et stort tak fra Københavns Stav til alle medvirkende i stykket. Vi havde en dejlig aften, hvor vi nød musikken og følte den gode Ånds tilstedeværelse.

Helge Nørrung i Ballerup Ward stod for salg af CD'en med musikken og alle sangene til musicalen, som skulle dække nogle af omkostningerne ved opførelsen. Hvis andre ward

FOTO: J. NIELSEN

Den fabelagtige trio stod for musikken.

FOTO: J. NIELSEN

Sangerne levede sig helt ind i deres roller og formidlede en vidunderlig ånd.

FOTO: J. NIELSEN

Publikum synger ivrigt med på musicalens ørefaldende melodier.

skulle være interesserede i at opføre *Livets store spørgsmål*, kan man henvende sig til Helge Nørrung eller Carl-Johan Grabe vedrørende fremsendelse af manuskript og noder. Stykket er velegnet til at blive opført på wards- eller grensplan, da der kun er ni personer medvirkende på scenen. ■

Sophie Hansen,
Frederiksberg Ward.

Bolliaden 2003-2004

Igen i år var vi en lille flok danskere, der mandag den 29. december 2003 satte af sted mod Bolliaden (det svenske vintersvar på Fest I Nord) – alt, alt for tidligt om morgenen! I år foregik det i byen Södertälje, som ligger lidt uden for Stockholm, ca. 550 km oppe i Sverige.

Som sædvanligt for afgangen til sådan nogle stævner kommer man alt for sent ud af døren, så man bliver nødt til at køre som vinden for lige at kunne nå at køre direkte ombord på færgen.

Men vi nåede da den planlagte færge og kom da også op til stævnet, ca. to timer efter det var startet.

Da vi ankom, blev vi indkvarteret og opdagede til vores store skræk og rædsel, at stævnets arrangører havde valgt at trodse de uskrevne regler om komfort og placeret pigerne helt oppe på fjerde sal, mens drengene kun var ca. 12 trappetrin nedad i kælderen.

Efter vi var blevet indkvarteret, gik vi ud for at finde ud af, hvad der foregik på stedet. Her endte vi i en gruppe, der var på vej ned mod havnen for at overvære et kapløb. Da vi kom derned, fandt vi ud af, at kapløbet gik ud på, at nogle friske svenskere løb ca. 30 meter gennem sneen, ud på en badebro, hoppede i det kolde decembervand, og svømmede over på den anden

side. De er interessante de svenskere.

Efter at vi lettere rystede kom tilbage til stævnet, var der mad. Og det er jo altid godt! Det var noget tyndt kødsovs, som sjovt nok gik igen resten af ugen, i forskellige variationer. Efter maden var der en »kom-som-du-er-« fest, som det selvfølgelig tog de fleste en times tid at gøre sig klar til.

Årets tema til stævnet var: Vi höjer ribban. Oversat betyder det noget i stil med: Vi hæver ribben. Budskabet bag var, at vi skulle hæve vores standarder. Det var i hvert fald, hvad vi fik ud af det, der blev sagt fra talerstolen. For vi forstod ikke særligt meget af, hvad der blev sagt, da alt foregik på svensk. Noget vi dog forstod var det »skjulte« budskab, som der altid er til den slags stævner: Find en ægtefælle. Den obligatoriske film/foredrag, hvor der blev fortalt om, hvordan forskellige personer fandt deres livs kærlighed til tidligere stævner, og hvor lykkeligt gift de er nu, gik vi selvfølgelig ikke glip af.

Stævnet indeholdt som sædvanligt en masse sport, og her er det værd at nævne det danske pige-volleyballhold, der spillede bravt og hæderligt og ufortjent tabte semifinalen med kun ét point.

Afslutningsfesten var belejligt nok på selve nytårsaftenen. Der var delte meninger om nytårsmenuen – jeg tror ikke, at de helt har forstået idéen med flødestuvede kartofler. Dog kan de stjerner, der ikke blev givet for maden, gives til betjeningen. En stor tak til vores bords tjenere skal gives for en utrolig god behandling. Det var to amerikanske missionærer, som tydeligvis har lært en del om tålmodighed og ydmyghed på deres mission, for de var meget flinke ved os, selvom vi ikke var helt søde ved dem. En stor cadeau skal også gives til arrangørerne for bandet, der var hyret til lejligheden. Svenskerne er ikke kendte for deres udbredte gode musiksmag til denne slags stævner, så vi blev positivt overraskede. Festen sluttede kl. 1, men fortsatte på skolen med massiv hygge – hele natten.

Dagen derpå mødte alle, mere eller mindre, velforberedte op til et dejligt vidnesbyrdmøde inden hjemrejsen.

Det var rigtig godt at være deroppe, en god oplevelse. Det er altid rart at være sammen med en masse andre unge, som deler den samme tro og livssyn som én selv, og på den måde opbygge hinanden – hæve hinandens standarder. ■

Kristine Andersen og Benjamin Feltsen, Frederiksberg Ward.

Besøgslærerindestævne i Århus Stav

Det var en stor glæde at kunne samles med 110 søstre fra Århus Stav til besøgslærerindestævne.

Højrådsbror Poul Erik Buur præsiderede ved mødet, som indledtes med den dejlige salme »Frelser, jeg vil følge dig«.

En af de ti søstre, hvis hatte repræsenterede hver sin type besøgslærerinde.

På programmet var taler fra tre søstre, som alle talte om emnet »Glæden ved at modtage besøg af besøglærerinderne«.

Selv om emnet for talerne var ens, blev det til tre meget forskellige og inspirerende taler, som hver især kom lige fra hjertet.

Dernæst fulgte en hattepræsentation. I alt ti søstre fra Frederikshavn og Horsens viste og fortalte om hver sin hat, der repræsenterende forskellige besøgslærerindetyper. Det var et muntert indslag, som også manede til eftertænksomhed, og der var virkelig udvist kreativitet med de forskellige hattemodeller.

Vi sang derefter »Alle nationer Herren har kaldt«.

Bror Poul Erik Buur talte til søstrene over emnet »Kvinden ved brønden«.

Så var det tid til spisepause med lækre forfriskninger, tilberedt af søstre fra Ålborg Ward. Spisepausen var som altid en lejlighed til at pleje og bekræfte det sociale søsterfællesskab, som trives i bedste velgående.

Sidste del af stævnet var en musikalsk, åndelig fireside, som præsenteredes af Ålborg Ward. Det var en fin opførelse med tekster, musik og sang om kvinderne, der omgav og fulgte Kristus, mens Han levede på jorden. En rørende og god oplevelse. ■

24786 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)